

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5Nt/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010522
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713010522.1

Uznesenie

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Viktorom Markom, v trestnej veci odsúdeného F. L., o návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 13. 12. 2013 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povoľuje obnovu konania vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/185/2008 v prospech odsúdeného F. L., nar. XX. XX. XXXX v A., t. č. v ÚVTOS B. B. - A.Á..

Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 2T/185/2008-274 zo dňa 17. 04. 2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/206/2009 zo dňa 18. 08. 2009, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa odsúdený F. L., nar. XX. XX. XXXX v A., t. č. v ÚVTOS B. B. - A., berie do väzby.

Väzba začne plynúť dňom právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5Nt/5/2013 zo dňa 13. 12. 2013 a vykoná sa v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 2T/185/2008-274 zo dňa 17. 04. 2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/206/2009 zo dňa 18. 08. 2009 bol F. L. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 188 ods. 1, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a štyri mesiace.

Návrhom doručeným súdu dňa 02. 07. 2013 požiadal odsúdený F. L. o obnovu konania z dôvodu, že v prípade jeho odsúdenia bola použitá asperačná zásada v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorú Ústavný súd SR vyhlásil za protiústavnú.

Na verejnom zasadnutí dňa 13. 12. 2013 žiadal odsúdený, aby súd jeho návrhu vyhovel, a v takom prípade ho prepustil na slobodu. Prokurátor taktiež navrhol žiadosť o povolenie obnovy konania vyhovieť, keďže boli splnené zákonné podmienky, a v prípade povolenia obnovy konania navrhol vziať odsúdeného do väzby.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a pod. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy

konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Dňa 21. 12. 2012 bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 publikovaný nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012. V zmysle uvedeného nálezu dňa 21. 12. 2012 stratilo účinnosť ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v časti „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy sú skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOÚS“) ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

V zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26. 11. 2013 je naplnenie podmienok prezumovaných v § 41b ZOÚS dôvodom pre povolenie obnovy konania ex lege.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže mal súd jednoznačne preukázané, že odsúdený F. L. bol na trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a štyri mesiace odsúdený na základe ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona (teda ustanovenia asperačnej zásady, ktorú ústavný súd vyhlásil za protiústavnú), rozhodol o povolení obnovy konania v prospech odsúdeného F. L., keďže boli splnené všetky zákonné predpoklady pre takéto rozhodnutie jednak v zmysle § 41b ZOÚS, ako aj § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd v zmysle § 403 Trestného poriadku v prípade odsúdeného F. L. rozhodoval aj o väzbe. Aj v tomto štádiu konania súd dospel k záveru, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sú v prípade odsúdeného F. L. dané. Odsúdený bol doposiaľ 14 krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, a opakovane aj pre zločin lúpeže. Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že po prepustení na slobodu by býval na adrese R. XX vo I., kde má podľa jeho vyjadrenia prechodné bydlisko. Túto skutočnosť však súdu nijakým spôsobom nepotvrdil. Taktiež uviedol, že v prípade prepustenia na slobodu by žil sám a niekde by sa zamestnal. Z uvedeného je zrejmé, že odsúdený je bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, nemá nikoho, kto by mu v prípade prepustenia na slobodu finančne pomohol, preto podľa názoru súdu naďalej hrozí obava, že by v prípade prepustenia na slobodu pokračoval v trestnej činnosti, aby si tak zadovážil finančné prostriedky pre živobytie. Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného F. L. výchovný účinok, pretože sa opakovane dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov preto súd rozhodol o tom, že vzal odsúdeného F. L. do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzba začne plynúť dňom právoplatnosti tohto uznesenia a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody B. B..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote do 3 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.
Sťažnosť má odkladný účinok.